

blijven steken. "Een watje", volgens Ferry. Onhandig zie ik hem aan de rits prutsen van zijn jack. Kleine zweetdruppeltjes staan op zijn voorhoofd, de baseballpet krijgt een duwtje naar achteren, de kraag van zijn jack wordt een klein stukje open geritst. We gaan vooruit... Zijn favoriete televisieprogramma's: "films waarin ze elkaar allemaal doodschieten." Zijn leukste computerspellen: "als ze lekker mensen neerknallen en opdrachten voltooien." Talkshows waarin personen elkaar vechtend te lijf gaan vindt hij niks. "Da's allemaal nep want je ziet nooit bloed." Wanneer ik vraag wat hij werkelijk wil, voor zichzelf, wordt hij verlegen. Met rood hoofd slaat hij zijn ogen neer. "Ik wil dat anderen respect voor me hebben, dat ik niet zoveel negatiefs in me heb." Zijn moeder vult aan: "het is zo jammer dat bijna niemand die lieve kant van hem ziet, die heeft hij wel." Dat beaam ik. Ferry heeft een goede, lieve binnenkant maar de uitstraling naar buiten toe is zo ver-

hard dat niemand een kans krijgt tot hem door te dringen. We besluiten de negatieve houding en uitstraling aan te pakken zodat anderen hem aardiger kunnen vinden en hij zichzelf kan respecteren.

De vijand

Het laatste halfuur spreek ik met Ferry alleen. Zijn jack hangt inmiddels half open. We gaan wat dieper in op zaken waar hij bang voor is. "Ik was bang dat Bin Laden en Saddam Hoessein naar Nederland zouden trekken. Het lijkt me tering als er een bom of tank op me afkomt of dat mijn stereo gejat wordt... Die leiders denken dat ze alles kunnen winnen." Ferry wantrouwt meer mensen die hem onbekend voorkomen. "Als iemand er vreemd uitziet, dan is het de vijand. Pas maar op, dan trek ik mijn mes." Banger nog is hij voor zichzelf. "Ik mag niet de verkeerde kant op gaan, ik mag mijn leven

**Marianne
Notschaele-den Boer**